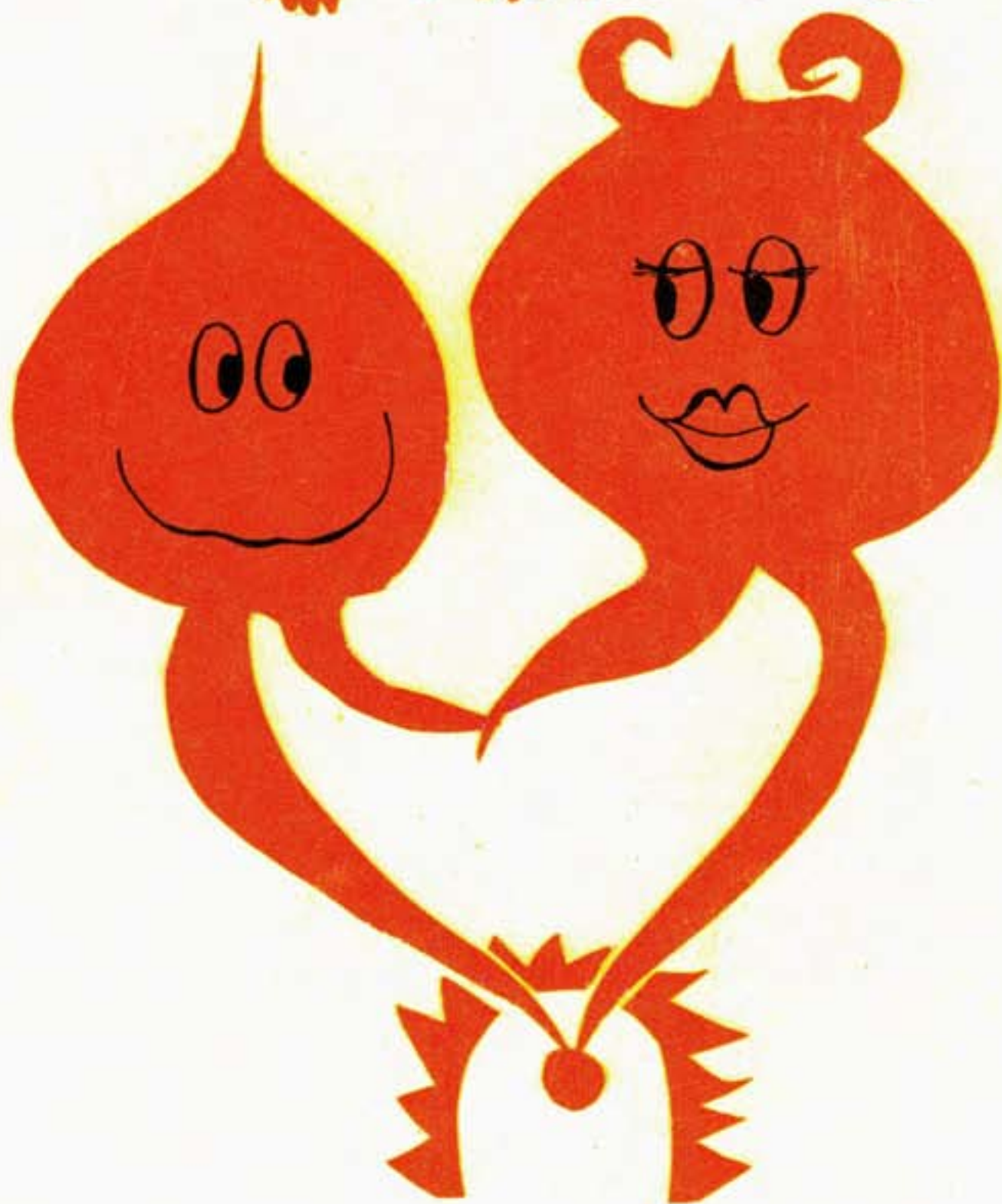
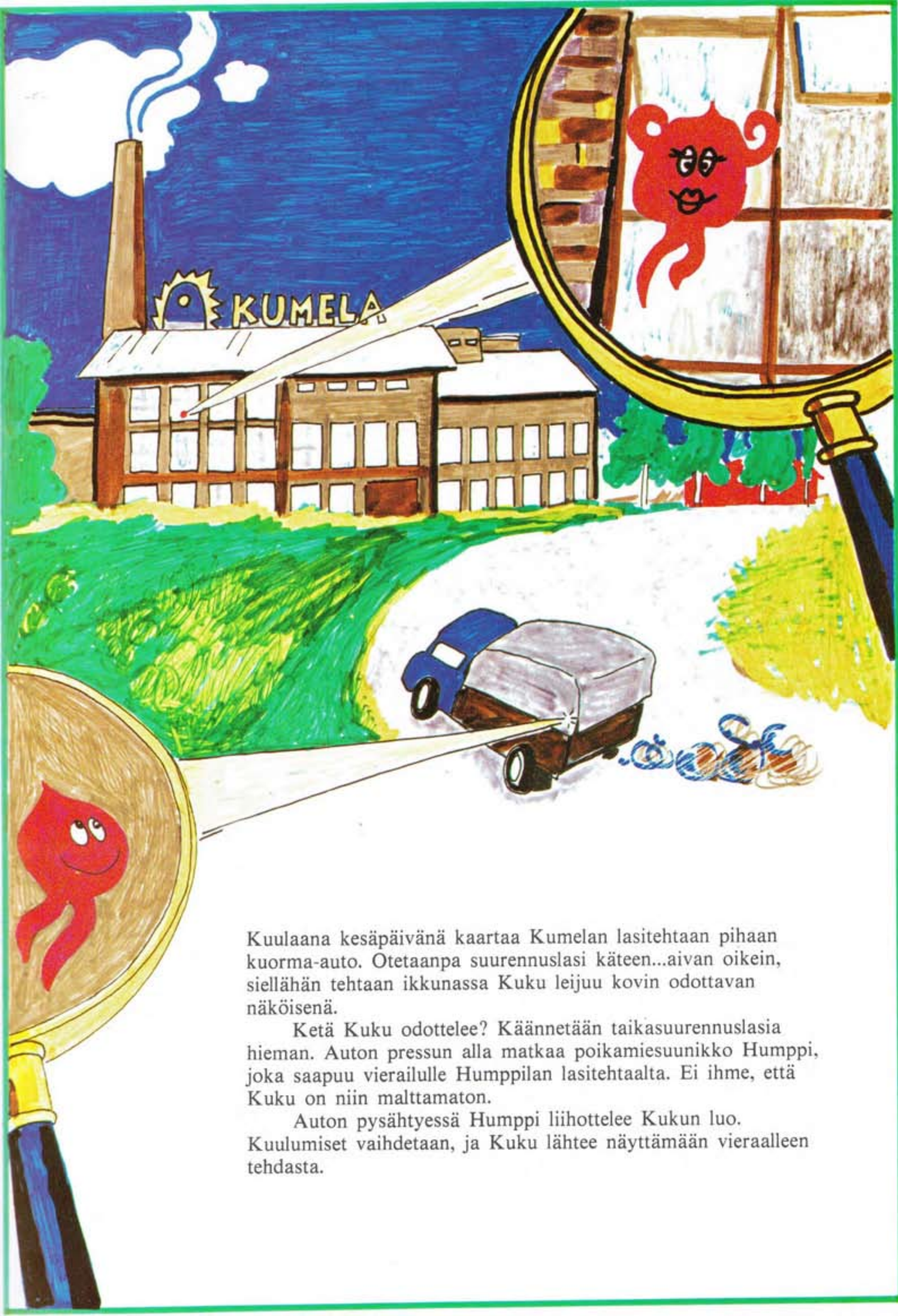

UUNNKKOT

VIERAISILLA

Kuulaana kesäpäivänä kaartaa Kumelan lasitehtaan pihaan kuorma-auto. Otetaanpa suurennuslasi käteen...aivan oikein, siellähän tehtaan ikkunassa Kuku leijuu kovin odottavan näköisenä.

Ketä Kuku odottelee? Käännetään taikasuurennuslasia hieman. Auton pressun alla matkaa poikamiesuunikko Humppi, joka saapuu vierailulle Humppilan lasitehtaalta. Ei ihme, että Kuku on niin malttamaton.

Auton pysähtyessä Humppi liihottelee Kukun luo. Kuulumiset vaihdetaan, ja Kuku lähtee näyttämään vieraalleen tehdasta.

Lasiesineet puhalletaan työsalissa, jota kutsutaan hytiksi. Lasin raaka-aineseos sulatetaan uuneissa juoksevaksi massaksi. Vaikka uuneissa on lämpöä yli tuhat astetta, Kuku ja Humppi liikkuvat niissä kuin kotonaan. Ovathan ne uunikoita.

Hytissä työskentelee ammattitaitoista väkeä, jonka kanssa uunikot tulevat mainiosti toimeen. Pienet tuliset vekkulit ovat kuin kotitontut maaseudulla; kun ne viihtyvät, työpaikalla menee kaikki hyvin.

Kovin helposti uunikoita ei näe, kokeneemmankin ammattimiehen silmä löytää ne harvoin. Uunikot eivät ole julkisuudenkipeitä. Mutta lasitehtaassa käydessä kannattaa olla tarkkana. Uunikko saattaa vilahtaa jossakin, ja sen näkeminen on aina harvinainen tapaus.

Juomalasi on tärkeä esine, siitä juomme maitoa, piimää, mehua, limonaattia ja muuta virkistävää. Kuku ja Humppi seuraavat kuinka juomalasi valmistetaan.

Lasinpuhaltaja laittaa lasimassamöhkäleen puhallusputkensa päähän. Painovoima venyttää möhkälettä.

Lasinpuhaltaja puhaltaa putkeen, ja lasikupla laajenee. Puhaltamisen yhteydessä käytetään myös muotteja, joilla lasille saadaan haluttu muoto.

Jalka tehdään erillisestä kappaleesta, joka sulatetaan kiinni.

Lasin yläosa leikataan irti. Reuna tasoitetaan kaasuliekillä.

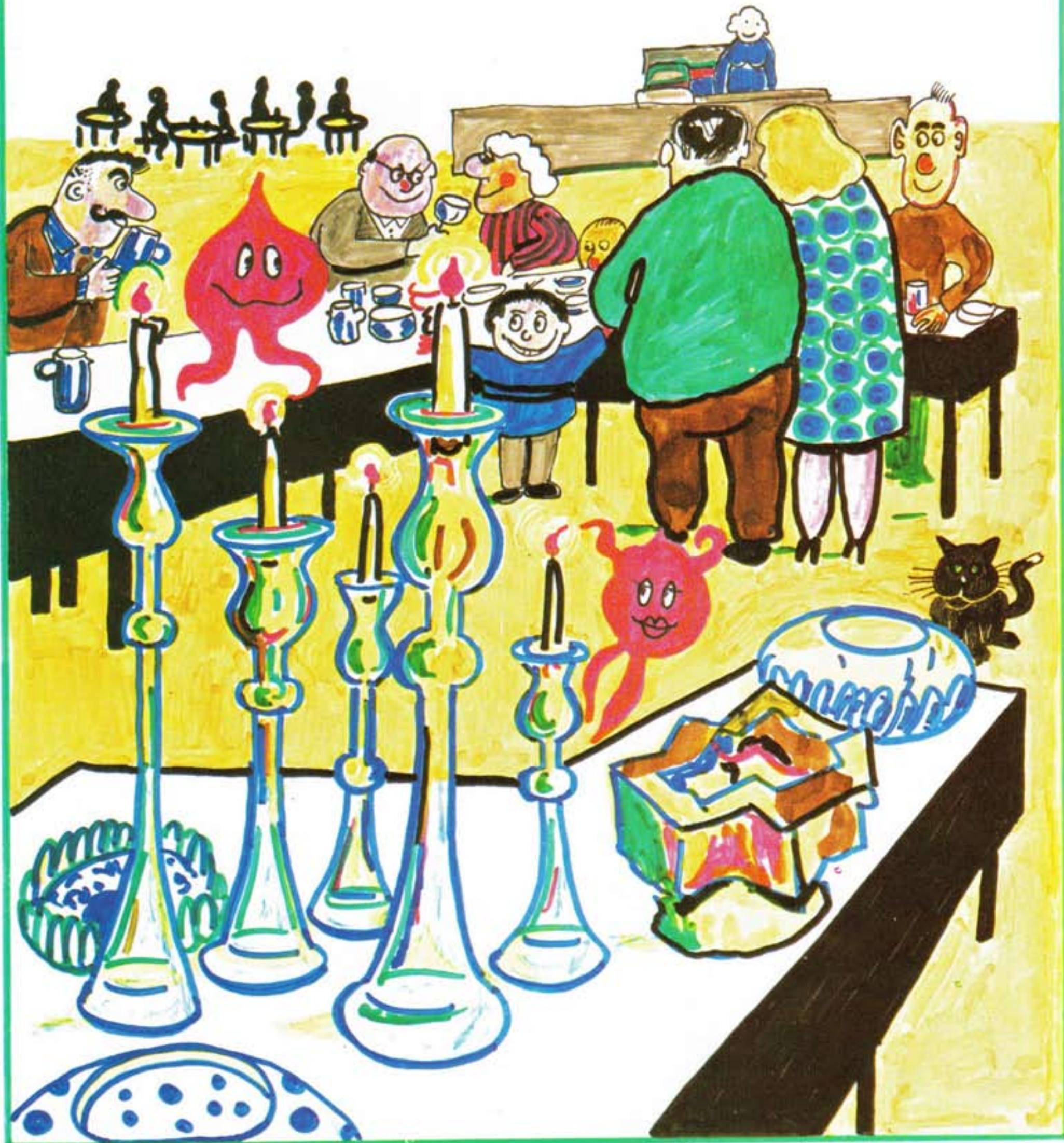
Ja niin meillä on valmis juomalasi, josta voi nauttia vaikkapa limonaattia.

– Näetkö, ihmiset pitävät tuotteistamme, kehaisee Kuku Kumelan lasimyymäläkahviossa, joka on kunnostettu tehtaan vanhimmasta hyttirakennuksesta.

– Niin näyttää, Humppi toteaa. – Mutta kyllä meilläkin Humppilassa käy ihmisiä. Lähde vaikka heti katsomaan. Minut tuonut auto huristaa kohta takaisin.

Täytyihän Kukun lähteä vastavierailulle. Uunikot pystyvät helposti kulkemaan lasitehtaasta toiseen. Jos ei autoa tai moottoripyörää ole käytettävissä, vapaakyödin voi saada vaikkapa jonkun lasimiehen tai -naisen hatun hikinauhassa. Kun on oikein työteliäästi hiki hatussa, muutamaa uunikkoa ei huomaa ollenkaan.

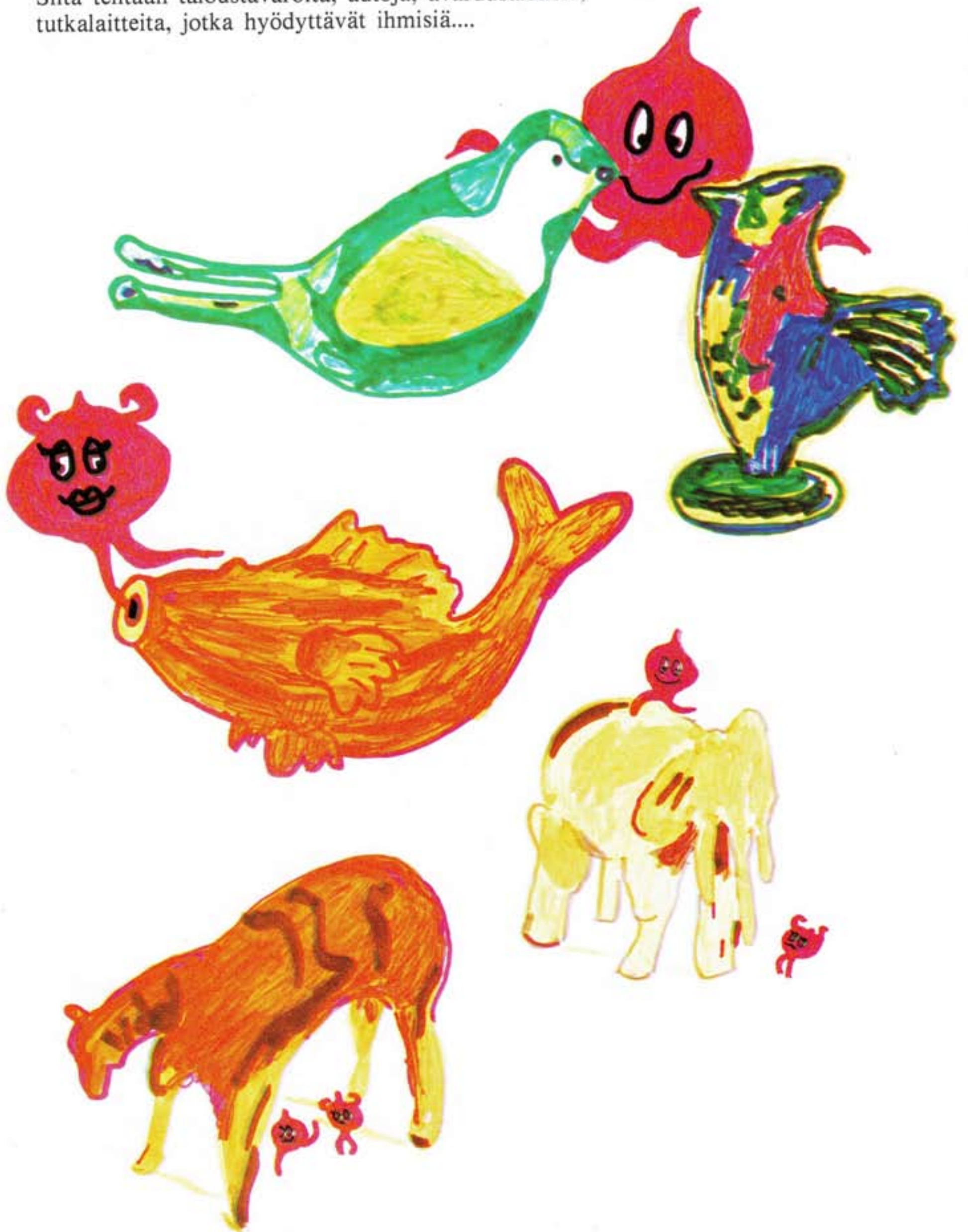

Humppila on huomattavasti Kumelaa uudempi lasitehdas. Myös sinne ovat vierailijat tervetulleita. Vaikka uunikot eivät juo kahvia tai limsaa eivätkä syöpöttele, niin kahvioon Kuku ja Humppi ensimmäiseksi menivät. Sieltä näkee lasi-ikkunoiden läpi puhaltajien työskentelevän hytissä. Se on mielenkiintoista seurattavaa koko perheelle.

— On teillä täällä hienoa, Kuku kehuu.

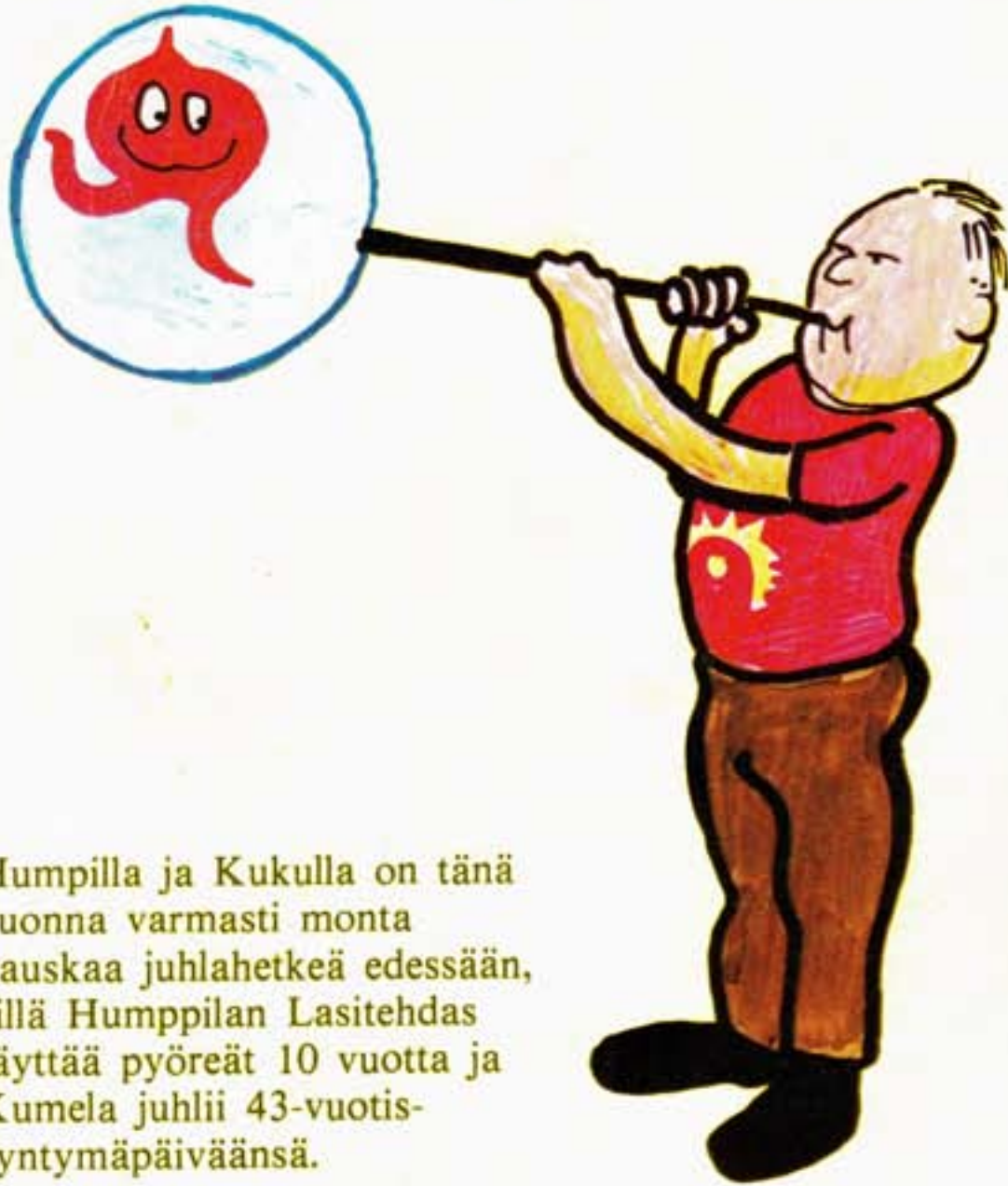

Lasi on ihmeaine, joka soveltuu miltei mihin tahansa. Siitä tehdään taloustavaroita, autoja, avaruusaluksia, tutkalaitteita, jotka hyödyttävät ihmisiä....

...tai sitten siitä voidaan muovata silmälle iloksi vaikkapa lintuja, kaloja, hevosia ja elefanteja.

Mitä olisikaan elämä ilman lasia ihmiselle, saati sitten uunikolle.

Humpilla ja Kukulla on tänä vuonna varmasti monta hauskaa juhlahetkeä edessään, sillä Humppilan Lasitehdas täyttää pyöreät 10 vuotta ja Kumela juhlii 43-vuotis-syntymäpäiväänsä.

Tämä kirjänen on lahja
Humppilan ja Kumelan lasitehtailta

Pienet oliot lasitehtaiden uuneista
ovat mukavia veijareita

UUNIKOIT

VIERAISILLA

Kuku Kumelasta ja Humppi Humppilasta seikkailevat

Teksti:
Jorma Samuelsson
ja Olavi Saarinen
Kuvitus:
Ossian Saarman